

ОКРЪЖЕН СЪД - ПЛЕВЕН

ОКРЪЖЕН СЪД гр. ПЛЕВЕН	
Изм. рег. №	1857
Дата:	09.06.2021

ДО
СЪДИЙСКА КОЛЕГИЯ НА
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ	
РЕГИСТРАЦИОНЕН №	1
ВСС-1212	11.06.2021

УВАЖАЕМИ ЧЛЕНОВЕ НА СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ,

Във връзка с дадена възможност по протокол № 16 от заседание на съдийската колегия от 10 май 2021 г Ви изпращам извлечение от протокол от общо събрание на съдиите от ОС – Плевен от 7 юни 2021 г относно изразени становища по доклада за модел 4 за промяна на съдебната карта.

Информирам Ви, че по предложение на един от магистратите беше гласувано становище по предлагания модел 4 във вида по представения доклад и при гласуването липсваха гласове „за“ посочения модел 4, 19 магистрати са „против“ модела в този му вид, а 3 съдии са гласували „въздържали“

ПРИЛОЖЕНИЕ : Съгласно текста

И.Ф. АДМИНИСТРАТИВЕН РЪКОВОДИТЕЛ
ПРЕДСЕДАТЕЛ на ОКРЪЖЕН СЪД-ПЛЕВЕН
/ЕКАТЕРИНА ЦА

ПРЕПИС-ИЗВЛЕЧЕНИЕ

от

Протокол за проведено общо събрание на съдиите от
Окръжен съд Плевен
от 07.06.2021 година

4. Обсъждане и приемане на решение по доклад по Модел 4 за промяна на съдебната карта, във връзка с постъпило писмо от ВСС за изразяване на писмени становища до 10.06.2021 година.

СЪДИЯ ПАНОВА: Преминаваме към следващия въпрос, касаещ въпроси и становище относно Модел 4. Ще се изготвя ли и ще се изпраща ли общо становище?

СЪДИЯ САХАТЧИЕВА: До 15.06. е срокът за изпращане на становището, а до 10.06. е задаването на въпросите.

СЪДИЯ ПЕТРАКИЕВ: Върху невярна основа има неверни изчисления и прогнози. Много таблици има, неразбрах кое искат да уравният, еднаква натовареност на всички райони никога няма да има, защото се позовават на статистика от 2020 година, която е единствена в нашата история с извънредно положение, когато е затварян съд. Върху тази статистика нищо не трябва да се базира. Според мен, моделът е неправилен. В какво се изразява това: Извадил съм числата само на нашия апелативен район. Окръжен съд - Ловеч от 14 съдии, 7 са за повишение; Окръжен съд – Габрово, 12 съдии, 7 за повишение; Окръжен съд - Велико Търново – 19 съдии, 15 съдии за повишение; Окръжен съд - Плевен – 26 съдии, 5 съдии за повишение; Окръжен съд - Русе 12 съдии за повишение. Т.е. от Окръжен съд - Плевен имаме 1/5, от Окръжен съд - Габрово имаме 3/5. Като са сложили критериите да ни избират по благоприятния критерии за повишение, всеки един от нас най-лесно би трябвало да се повиши в Апелативен съд – Велико Търново, защото е към същия съдебен район. Т.е. ние трябва да се конкурираме с 15 човека от Велико Търново, с 12 човека от Русе и т.н., а са само 5 от нас. Софийски градски съд от 183 съдии, 12 отиват за повишение, Окръжен съд – София, от 22 съдии, 10 отиват за повишение. Не знам каква е целта на тази реформа, не мога да разбера какъв е смисълът и не мога да разбера кого ще засегне повишаването при положение, че един съд като Стара Загора остават с недостиг от окръжен съдия, една бройка, а в Търново 15 колеги се качват в Апелативен съд. Това не е никаква справедливост. И сега общо апелативните съдии се

увеличават двойно, но ще се увеличат извадка от определени окръжни съдилища. Дори и софийския съд няма да се промени толкова.

СЪДИЯ СВЕТЛА ДИМИТРОВА: Аз предлагам да гласуваме „за“ Модел 4 или „против“ Модел 4.

СЪДИЯ ЖАНЕТА ДИМИТРОВА: Аз предлагам да гласуваме изцяло да се промени този Модел 4, тъй като не виждам нищо положително в него.

СЪДИЯ САХАТЧИЕВА: Нека да зададем въпроси как е определено колко съдии да отидат в апелативен съд.

СЪДИЯ ПЕТРАКИЕВ: Има два механизма за конкурс. Не е ясно кой механизъм ще се използва. Щатните бройки на Апелативен съд – Велико Търново ще се повишат с 46 човека, а сега са 17 съдии. С колко ще повишат неговата щатна бройка. Ще се увеличи ли щата с 46 човека във Велико Търново?

СЪДИЯ ЯНКУЛОВА: Аз бях впечатлена от казаното от съдия Петракиев, но моето становище е друго. Нямам нито лични, нито професионални проблеми към този Модел 4, тъй като едва ли ще работя по него. Но като гражданин на тази държава и като човек, който е работил изцяло в системата, съм разтревожена какво се случва. Навсякъде от медиите ни обсипват, че не е реформирана съдебната система. И ние постоянно я реформираме. Първите 15 години разкрихме нови съдилища. Беше положително това, което се прие да няма съд само с един човек, поне по двама да бъдат. Обаче се стигна до там съдилищата в Левски и Червен бряг да станат с по 5 човека. След това се разкриха административни съдилища, специализирани съдилища. След това започна да се намалява щатът. Да се говори за закриване на съдилища. Това все под знака на реформата. Този проект е за една централизация на съдебната система, не знам от какви съображения са се ръководили в този модел, от къде са го копирали и как, но този модел не е съобразен с общественно-икономическия и социалния живот в страната. Това е недемократичен модел, тъй като той лишава малките и отдалечени населени места от правосъдие. Това е една абдикация на държавата от малките и слаборазвитите райони, защото ние лишаваме районите от съдебна власт и остава само една изпълнителна власт. Това е нарушение на принципа за разделение на властите. Аз съм далеч от мисълта, че мислят за нас съдиите, да имаме еднаква натовареност. Никъде не може да се постигне това. Моето мнение е, че това е много лош модел, който лишава малките населени места от правосъдие и най-бедните хора ще плащат най-много за правосъдие. Първо, те следва да пътуват. Аз сега, ако трябва да пътувам до Велико Търново с обществен транспорт, трябва и да остана да пренощувам. Как човек от никополските села ще отиде до там. Лишаваме хората въобще от правна помощ и съдействие, защото кой адвокат ще държи кантора в населено място, където няма съд. Един беден човек, ако иска да се

консултира, трябва да дойде до Плевен. Струва ми се, че не е добре обмислена тази система. Има и друга опасност, която хората на жълтите павета въобще не могат да оценят. В много отдалечени населени места, където няма съд, рискът държавното правосъдие да се замести от мешерето и правилата на шерията е много реален. Моето становище е против Модел 4. Що се касае до квалификацията, наистина първоинстанционният съд е районният съд. Тази подсъдност, която е сега за районен съд и ранговете, те дават право на един районен съдия да стане и апелативен и върховен съдия. Докато сега се деквалифицират.

СЪДИЯ ПАНОВА: Предвижда се Районен съд Кнежа да стане териториално поделение на Червен бряг, а Левски и Никопол да станат териториални поделения на Плевен. Предвижда се също така, на ниво районен съд да останат от наказателните производства грабежите и чл.128 и чл.129. Всичко останало се качва в Окръжен съд. От гражданските дела, на районен съд остават облигационни иски с цена на иска до 2000 лева и делбите. Разводите се качват в окръжен съд като първа инстанция, вероятно защото като бройка са повече, а те гледат бройките. Приели са норма на движение до съд с достъп до 60 минути. Не е ясно тези 60 минути, които са приели, дали се касае за първата инстанция или за всяка инстанция.

СЪДИЯ ЯНКУЛОВА: Никопол-Плевен е под 60 минути, стига да има автобус. Когато аз работих в Никопол имаше 15 рейса, а сега са 2.

СЪДИЯ ЖАНЕТА ДИМИТРОВА: Разстоянието Плевен - Велико Търново е по-голямо.

СЪДИЯ ГЕРГОВ: Подкрепям аргументите на съдията Петракиев и съдия Янкулова. Ако съдия Петракиев даде акцента върху кадровите проблеми на съдиите и тяхното израстване, съдия Янкулова даде обществените, личните, гражданските аргументи за достъпа до правосъдие. Аз написах становище, което завърших един час преди началото на събранието. То е качено в моята мрежова папка и който иска може да го прочете. Акцентът трябва да бъде следният: разумно е да припознаем основните принципи възприети в доклада, а именно: повишаване ефективността на отделните инстанции и прагматична оценка на съдебната ситуация посредством повишаване качеството на правосъдието, ефективно изравняване на натовареността, където това е възможно, специализация по материя, пестене на разходи и на използваните ресурси. От там нататък концепцията, която е заложена там, мен лично ме притеснява, а притеснява и колегите, с които съм говорил. Основната идея е окръжният съд да се превърне в основен първоинстанционен съд. Заповедните производства, които представляват голямата натовареност на районните съдилища, остават там. И от тук нататък възниква въпросът, за промяната на тази подсъдност, при която, всички иски с цена над 2000 лева се възлагат на окръжен съд, както и

разводите, произнасянето по недействителността на брака, съставите на чл.198, 200, 201-202, 204-205, 209-211, 212, 213а, ал.1, 214, ал.1 и ал.2 от НК, всички престъпления по Глава 6, 8,9 и 10 с изключение на чл.343б, 343в, 346 от НК. Това какво означава, предвижда се известно увеличаване на числеността на окръжните съдилища, но делата, които ще дойдат са изключително много. Основният проблем, който се поражда е свързан с деквалификацията. Ние ще гледаме дела, които отдавна сме спрели да гледаме, но не защото не можем да го правим. Защото нивото на професионалната ни компетентност е такава. От там нататък, в съвременните икономически условия искове над 2000 лева до 50000 лева, какъвто праг въвежда чл.104 от ГПК, не обосновават използването на неоправдано скъп съдебен ресурс, какъвто представляват съдиите от окръжния съд – квалифицирани съдии, много от тях ходят на семинари, повишават практиката си, следят практиката на апелативните и върховни съдии. Заповедните производства и частно гражданските дела са изключителен брой дела. Но този проблем не се решава така. Същинските, тежки производства се вземат от районния съд, а те би трябвало да ангажират вниманието на районните съдилища. Заповедните производства и частно гражданските дела могат да бъдат гледани от съдебни помощници. Времето в залата на окръжните съдии ще се увеличи. Нормата на натовареността ще се увеличи. Това, което ще пострада е качеството на правосъдието, защото вие няма да можете да осигурите този стандарт на качество, който се очаква да има един съдия. Когато ходих преди 10 години в Националния институт на правосъдието, един колега каза: „основният първоинстанционен съд е окръжният съд, защото основно тежките дела, които са за най-съществените обществени отношения, се гледат от окръжния съд и няма аргументация, с която да променим бройката дела и фактичката и правна сложност“. От там нататък, давам пример за 2020 година на районен съд. 26% са искиви производства – 1819 бр., от които 19% са приключили с акт по същество – 1377 бр. Частно граждански дела – 12% - 1237 бр., заповедни производства - 64% - 4584 бр. Какви са възможните акценти за размисъл от тук нататък. Ние трябва да избегнем деквалификацията на окръжните съдии, с корекция на тази концепция за подсъдността, която се опитва да бъде наложена. Колегата Петракиев забеляза, че ще им диспропорция. Не се предвижда разкриването на териториални поделения. Колегите остават тук, тъй като са формирали навици, семейни връзки, уседналост, не искат да променят географски своята локация на живот и ще бъдат принудени да гледат всичко, което им се дава. Защо не открием териториални поделения на апелативните съдилища, щом ще закриваме териториални поделения на районните съдилища. Това касае наказателните съдии, но се отразява на цялата система, а именно тази промяна в структурата на съдилищата трябва да доведе до много драстична промяна в структурата на

прокуратурата. Седи въпросът дали не е по-разумно да се търси разпределения на едни дела от районен съд на окръжен съд, от окръжен съд на апелативен съд, без да има нужда от такава драстична промяна.

СЪДИЯ д-р КРЪСТЕВА: Има нещо положително в този Модел 4. Заражда се една моя отдавнашна идея. Ако сте обърнали внимание, в доклада има идея, която се обсъжда и в една група, в която участвам за натовареността на съдилищата. Всички заповедни производства и дела, които се гледат в закрито заседание, да минат на едно първоначално разпределение в съответния съдебен район и след това вече да стане централното разпределение, т.е. по аналог на това, което се извършва в Агенцията по вписванията. По този начин ще има едно равномерно разпределение на делата и до известна степен преодоляване на натовареността. Аз съм съгласна нашите обжалвания и други дела, които сега не искам да коментирам, ги гледаме в закрито заседание, но тези дела е крайно време да минат на централно разпределение и да се работи с т.нар. електронни досиета на делата, като по този начин същите да се решават по-бързо. Да се разпределят там, където има възможност да се работи бързо. Това е положителното в доклада. Какво ме притеснява, освен това, което казаха колегите. Притеснява ме самото формиране и старта на този модел, как трябва да започне да работи. Видели сме всички двата варианта за конкурси. Кога ще започнат да бъдат организирани тези конкурси, всички задължително имат атестации, излишно е да си говорим тук за какво време ние извършваме като помощна комисия тази атестация. Има още куп фактори, има 7-8 точки вътре, които се вземат предвид като документация и ако трябва да стартира този модел, да се промени родовата подсъдност, какво се случва със съответния окръжен съд, който ще е първият натоварен, който ще поеме бройката на делата, в същото време няма да имаме кадрови потенциал, с който да приемем тази работа. Колко зали има Окръжен съд Плевен. Нека първо да бъдем увеличени като бройка и след това да разглеждаме тези дела. Графика, дори и 7 дни в седмицата, пак няма да можем да покрием този капацитет. 22 работни дни са в месеца, няма повече. Това също е голям проблем. Смятам, че основания проблем, където има опасност да забуксува този модел, е именно, когато имаме качване бройката на делата, когато закона влезе в сила и ние с 23 човека, които трябва да работим 6 месеца до 1 година, с тази бройка дела. Целта е да се отпусти кариерното развитие на колегите, съгласна съм с това. Но какво става след 5 години, ще имаме запушване отново, защото тези хора, които ще дойдат от районния съд не са пред пенсионна възраст, ние също в голямата си част или поне половината от нас не сме. Какво се случва с кариерното израстване след 5 години? Положителните моменти са, че наистина има колеги, които иначе ще се пенсионират в районните съдилища. По отношение на деквалификацията, освен това, което казаха тук колегите, аз смятам, че в окръжен съд при

всички положения, по отношение на въззивните производства, ще ни падне квалификацията. Другото което е, може би трябва да се предвиди вариант за териториалните отделения на апелативните съдилища по простата причина, че вече има установяване на определени места, колегите по ред причини не искат да ходят по други места, като всеки си има своите лични причини за това и в този случай, освен желанието на съдиите, ще се реши и този проблем, за който говореше съдия Янкулова – социалния, да не караме хората да тичат на 120 минути и повече от Плевен. Смятам, че тези неща трябва да се погледнат много внимателно. На стартова позиция, основният проблем, са конкурсите. Спомня си, когато г-н Шекерджиев казваше, че това много забавя нещата и аз съм съгласна. Процедурата е много тромава, но как може да се ускори процедурата по атестиране, за да не се стига до този вариант шест месеца да се чака за една процедура по такъв конкурс. Има предвидени два конкурса в годината. Това е проблем. Тук ще вметна една забележка по повод на атестирането, не виждам причина, поради която трябва да описваме отменените дела при условие, че към формуляра се прилага решението на районен и на по-горните инстанции. Всеки колега е достатъчно грамотен, да отвори делата и да види основанието за отмяна. Можем значително да намалим този къртовски труд, който не знам до колко е рационален и до колко е ирационален. 37 страници формуляр е нещо, което може да бъде редуцирано в рамките на нормалното.

СЪДИЯ БАНКОВ: Преди години си говорих с председателя на Видинския съд, те казват че при атестиране пишат максимална оценка от колегиалност, но аз казах, че така не се стимулират съдиите да работят и това не е колегиално. По-добре е да има една комисия, която да има еднакви критерии.

СЪДИЯ ПАНОВА: Аз съм за закриване на съдилища, но не да ги правим териториални отделения, а да ги закриваме. Не можем да си позволим като държава да поддържаме съд с натовареност 20 и няколко дела годишно и други, които са на 80. Предвиждаше се, където са високопланински райони, съдилищата да останат независимо от натовареността. Има огромен смисъл в това заповедните производства да се разпределят на всички районни съдилища централизирано, както и например разводите по взаимно съгласие, които са хиляди, да излязат от съдилищата, да ги пратят в общините, да се подпишат и да се разведат. Няма логика в това делбите да останат в районен съд, а разводите да се качат на окръжен съд, които не са нито с правна, нито с фактическа сложност. В крайна сметка, хубаво е да има съд във всяко градче, но няма как да е така. Не може да се поддържат съдилища там, където няма дела. Където работят по двама съдии или по един, за специализация не може да се говори. Относно отдалечеността на съда, все пак не ходиш всеки ден в него. Хората колко пъти им се налага да ходят в съда, то не е всеки ден.

Ако се наложи и там се отива до транспортни схеми, да се качиш на автобуса, за да можеш да стигнеш до съответния съд, но ще получиш много по-качествено и по-бързо правосъдие. Предвиждат се едни непостоянни и постоянни състави. Ако районният съд се окаже натоварен, окръжни съдии ще отидат да помагат на районните. Не е ясно как ще се определят, при каква норма на натовареност, как ще ги избираме тези съдии от окръжния съд, за колко време ще отидат и т.н. Това ще създаде професионално напрежение между съдиите. Имаше предложение как ще се разпределят делата в районния съд, дали между всички съдии, дали един ще ги гледа, където няма да има специализация ако е един, като се предвиждат и непостоянни състави в районния съд, които ще се въртят да гледат делата в териториалните поделения. Не е ясно ние ако сме 40 човека и се увеличи и районният съд, колко зали ще ни трябват.

СЪДИЯ КРЪСТЕВА: Положителен момент в модела е, че се държи на специализацията.

СЪДИЯ СПАРТАНСКА: Окръжен съд ако стане първоинстанционен съд, това как ще рефлектира на натовареността на софийските съдии.

СЪДИЯ ПАНОВА: Разумен е подходът, който се почна с част от районните съдилища, където промениха границите на съдилищата. Това е разумен подход. Той е написан в доклада. Срещал обаче голям отпор. Затова трябва да се обяснява и най-накрая хората ще стигнат до идеята, че не може да съществува съд във всяко село.

СЪДИЯ ПЕТРАКИЕВ: Не може да експериментираш, когато правиш реформа и след една година да върнеш предишното положение.

СЪДИЯ д-р КРЪСТЕВА: Предлагам, това което се каза в днешното общо събрание, да се изпрати на Висш съдебен съвет. Моделът съдържа прекалено много неясноти и негативи, за да се приеме в този вид. Трябва да се работи по него.

СЪДИЯ КУНЧЕВА: Предлагам да подложим на гласуване предложението на съдия Светла Димитрова – за или против Модел 4.

СЪДИЯ САХАТЧИЕВА: Аз предлагам да поставим въпроси, защото има възможност за това. Съдия Панова, според мен, бърка Модел 2 и 3, с Модел 4, защото Модел 2 и 3 бяха свързани точно с това, да се закрийт някои съдилища, други съдилища да се слоят, но да се запази модела на правораздаване по отношение на подсъдността, институционалността. Модел 4 е съвсем различен, освен коренна промяна и закриване на районни съдилища и преобразуване на съответните териториални отделения към по-големи съдилища, според мен ще се промени основно и начинът, инстанционалността на правораздаването. В основните процесуални закони е залегнал начинът на правораздаване, инстанционност, роля на апелативните съдилища. Ние до сега сме работили в условията на контролно-отменителна инстанция, когато окръжният съд беше контролно-отменителна инстанция, а сега работим в условията на създадени

апелативни съдилища и сме изучавали каква роля има всеки един съд при тази структура на съдилищата. С Модел 4 основно се променя структурата на правораздаването, защото ще има вече промяна, като основен съд ще е окръжен съд, който ще разглежда основно първоинстанционни дела. Според мен, ще намалее въззивните дела в окръжния съд, защото районните съдилища ще разглеждат много малко дела, които подлежат на обжалване. В сега действащите ГПК и НПК има размер на цена на иска, не е ясно сега всички ли ще се обжалват. Ще има коренна промяна не само в Закона за съдебната власт, но и в процесуалните закони. Трудът е огромен, аз съм се запознала, прочела съм всичко, трудът който са положили колегите от ВСС е огромен. Това е изключително тежка реформа. Аз съм за това да има реформа някаква, защото наистина получаваме едни и същи заплати и не върви едни колеги от едни съдилища да имат малка натовареност, а в други съдилища да имат много по-голяма натовареност. В годините се опитвах да направят промяна във възнагражденията, но това не се прие и явно не проработи. Трябва да има реформа, защото има промяна и в икономическата обстановка в страната. Според мен, идеята на този модел е първо, натовареността на съдилищата в цялата страна да се изравни, да имат възможност за кариерно израстване съдиите от районните съдилища и да има специализация. Като се приема, че районните съдилища, които са с по-малко от 8 човека или 12 човека, които не могат да сформират две отделения, са нецелесъобразни. Залага се на специализацията. Според мен, реформата ще засегне най-много районните и окръжните съдилища. На апелативните съдилища ще им се увеличи щата и ще гледат много повече като брой дела, но те си остават основна въззивна инстанция. При нас ще се промени характерът на работата, защото ние ще гледаме повече първоинстанционни дела, ще станем основен първоинстанционен съд. Нашите въззивни дела ще намалее, според мен, а на апелативните съдилища ще се запазят като брой. Също така си спомням финалния вариант на доклада, не се предвиждат териториални отделения към апелативните съдилища. Хубаво е да се обмисли още един път това, защото съдебният район на Великотърновския апелативен съд, е много голям. Не вярвам колегите да пожелаят да отидат да работят в град Велико Търново. Също така, според мен, не се засягат правомощията на ВКС в модела. Основната реформа ще е в районните и окръжните съдилища. Най-засегнати ще са окръжните съдилища, защото най-много работа ще има в тях и най-малко хора от окръжните съдилища ще могат да израснат кариерно.

СЪДИЯ ПАНОВА: Не трябва да се акцентира върху това кариерно израстване, според мен.

СЪДИЯ ЯНКУЛОВА: 30 години съдебната реформа се движеше на принципа „проба-грешка“. Може би сега пак сме изправени пред грешка,

но каквото и да се приеме, бъдете сигурни, че няма да е последното, ще има и други промени.

Общото събрание гласува за прилагането на Модел 4, в този му вид.

ГЛАСУВАЛИ: 22 съдии

„ЗА“ – няма

„ПРОТИВ“ – 19 гласа

„ВЪЗДЪРЖАЛИ СЕ“ – 3 гласа

Общото събрание на съдиите от Окръжен съд Плевен, гласува **ПРОТИВ** прилагането на Модел 4 в този му вид.

Поради из дневния ред, Общото
ЗАКРИВА.

ПРОТОКОЛЧИК

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

